

"Szabad Föld"

Open 1951 x1/23

244 Hajnali indítás a Földalatti Gyorsvasútnál 1954-ben

(Részlet Teknős Péter most megjelent ifjúsági könyvéből)

A korahajnal néhány órájában szünetelni fog a Földalatti Gyorsvasút forgalma. Ezek az órák azonban nem a csendes szendregés, hanem a megfeszített, kemény munka órái lesznek, már ami a Földalatti Gyorsvasút dolgozóit illeti.

Nők és férfiak egész csapatai rohamozzák meg az elnéptelenedett alagutakat és állomásokat, karvastagságú gumicsövek végeit erősítik az alagutak falába épített vízesapok számára. Néhány perc és végig a 8 kilométeres vonal 16.000 méternyi két alagútcsővében sísteregve, zuhogva ostromolja a habzó vízszubtag a síneket, falakat, Perronokat. Zakatolva indulnak meg a falfülkébe rejtett szivattyúk és fáradhatatlanul nyomják felfelé a vágányok közül és a Perronokról feléjük rohanó, rövidletű patakok tájékozó vizét.

A pályafenntartó brigádok már toporzékolnak a türelmetlenségtől. Kezükből a munkalap, kijelölve a megvizsgálni és javítani való. Az óra mutatói méltóságteljesen, de feltartóztathatatlanul haladnak előre és közeleg az időpont, amikor az első hajnali szerelvény kifut a kerepesiúti remizből. Sietni kell. Minden másodperc drága. A következő napi forgalom biztonsága az ő munkájuk gondos elvégzésétől is függ. Rajta, emberek! Siessünk azzal a tisztogatással!

Lázás gyorsasággal dolgoznak az elektromos berendezések karbantartói, a mozgólépcsőket vizsgáló mechanikusok és a felső csarnokok takarító személyzete is. A Központi Ügyelet se tért éjjeli nyugovóra. Ilyenkor sokkal inkább a füleit használja, semmint az ezer szemét. A vonatok mozgását jelző üvegtábla sötétben pihen. Az áramátalakítók jelzőműszerei közül is csak annak mutatója himbálódzik, amelyiken éppen javítanak valamit.

A telefon azonban szünet nélkül csöng. Az egyik helyen anyagot, a másik helyen szerzőszámot kérnek. Az egyik telefon jelenti, hogy a munkát befejezték és irányítást várnak. A má-

sik telefon erősítésért könyörög. Kiderül, hogy a Batthyány-téren eldugult az egyik kanálisba vezető cső és térdig járnak a vízben. Báross-tér reklamálja a félórája ígért hegesztőket. Kossuth-tér engedélyt kér, hogy Batthyánytól néhányezer jegyet átvehessen, mert az igényelt mennyiség nem futott be...

Az ügyeletes pedig ledobja a kabátját, felgyúri ingujját, fáradhatatlanul jegyez és mindjárt intézkedik is.

Egyet fúj, de mindjárt nyúl a kagylóért, felhívja a Stadion-állomást, ahol egy bonyolult kábelcsere folyik. Muszáj készen lennie egy órán belül, ha török, ha szakad. Megkönnyeb-

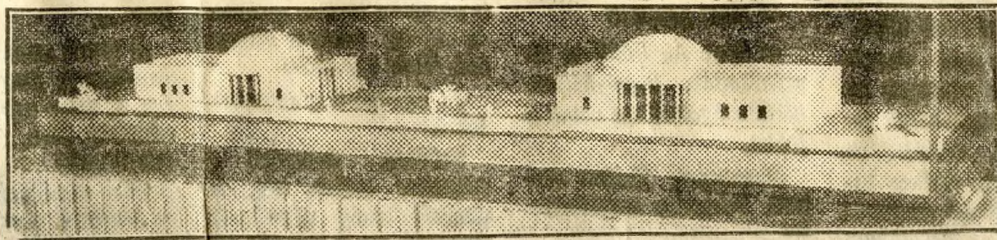
bült sóhaj. Ugy látszik, baj nincs, hiszen a Földalatti mind a két sztahanovista villanyszerelőbrigádja ott kint van.

A telefonok gyérülnek. Egyik is, másik is jelenti a kiadott feladatok végrehajtását.

A nagy ingaóra, amely az összes állomások villanyóráját innen vezérli, elkezd ütni. Mintegy végszóra, két telefon rikolt fel egy szerre. Egyik: a remiz, amely jelenti, hogy az első két motorkocsiból, vagyis egy gépegység-ből álló szerelvény, három perc múlva kifut a Stadion-állomás felé. A másik: a Stadion-állomás, amely ebben a pillanatban fejezte be a kábelcsere-t és készen áll a három és fél percen belüli üzemindításra.

Az ügyeletes vidáman füttvent, bekapcsolja a nagy üvegtáblát. Sorban ugranak fel a mérőműszerek mutatói, kivulladnak a kontrollámpák. A kábelek megtelnek villamosárammal. Az alagutak tisztán, világosan, üzembiztosan nyulnak el a még alig ébredező főváros alatt. A jegypénztárakban már mindenhol ég a villany, a mozgólépcsők pedig megkezdtek méltóságteljes emelkedésüket és süllyedésüket.

Minden készen áll. A Budapesti Földalatti Gyorsvasút megkezdheti napi üzemét.

Ilyen lesz az épülő Földalatti Gyorsvasút végállomása a Népstadion mellett.